

The LED Weekly

Volume 14, No. 9 February 22, 1998

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Tờ báo hằng tuần ĐIỀN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiên ta đi tiên chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tào
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

SÔNG ĐỘNG

Tình Trời sống động tự rèn trui
Nguyên lý thâm sâu rõ đạo mùi
Nhớ bạn nhớ trời tâm thức giác
Bền lâu chung tiến thật là vui.

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 27-12-97 đến 2-1-98

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Muốn tu mà tu không được thì phải làm sao ?
2. Sự vận hành trong cơ tạng hữu ích gì không ?
3. Muốn có hành trình dừng mãi thì phải làm sao ?
4. Tại sao bị bần cùng hóa thân xác ?
5. Năm mới thế sự lại âm u sẽ có hiện tượng gì ?
6. Làm sao tạo được sự an bình của nhơn sinh ?
7. Cả thế giới đã và đang lo âu từ thời tiết cho đến kinh tế bất ổn tại sao ?

Atlantic city, 27/12/97 3 :00 AM

Hỏi: Muốn tu mà tu không được thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn tu thiền mà thiền không được, là vì nghiệp tâm quá nặng trước, cần ý thức con đường đạo tâm là đường giải nghiệp chướng, ý thức rõ ràng, tự trì niệm Phật từ từ giải nghiệp tâm, nhiên hậu mới thiền được, cảm thức sự nhẹ nhàng là cần thiết, tự dần thân thực hành thì mới đạt được chánh pháp.

Kệ :

Trí ý phân minh tự giải phiền
Tận tâm xây dựng trí tâm yên
Giác mơ không có tâm thanh nhẹ
Trí tuệ phân minh chẳng lụy phiền.

Atlantic city, 28/12/97 8 :00 AM

Hỏi: Sự vận hành trong cơ tạng hữu ích gì không?

Đáp: Thưa sự vận hành trong cơ tạng đem lại sự giao thông máu huyết sanh tồn và khai thông điển giới bộ đầu.

Kệ :

Điển tâm khai triển thuận đuôi đầu
Tiến hóa không ngừng rõ trước sau
Giềng mối quy nguyên chung một cội
Thanh thanh diệu diệu lại tô màu.

Atlantic city, 29/12/97 2 :15 AM

Hỏi: Muốn có hành trình dừng mãi thì phải làm sao ?

Đáp: Muốn có hành trình dừng mãi thì phải chấp nhận thực hành phục vụ tận tình.

Kệ :

Dẫn thân phục vụ trong vui hành
Chẳng có so đo chẳng cạnh tranh
Thực hiện thành tâm không tính toán
Vui truyền chơn pháp chẳng cầu danh.

Atlantic city, 30/12/97 3 :30 AM

Hỏi: Tại sao bị bản cùng hóa thân xác ?

Đáp: Thưa quả địa cầu có nơi tốt nơi xấu, sự chuyển động bất thường, loài người sống nơi thiếu thốn, bắt buộc phải cầu xin Trời Phật gia hộ điển lành, chuyển mưa nắng mà mưa sinh, khổ tận cùng có đôi chút đến ân độ, tự cảm thấy sự huyền diệu của Trời Đất sắp xếp và không bỏ một ai. Cuộc sống gay gắt chừng nào thì mới có cơ hội

tưởng đến Trời Phật ân độ và pháp lành của Trời ban.

Kệ :

Lệ rơi thấm thía chảy hai hàng
Khổ cực mưu sinh khó được ban
Cao đẹp tình Trời nay quán chuyển
Cứu nhơn độ thể tránh mơ màng.

Paris, 31/12/97 2 :25 AM

Hỏi: Năm mới thế sự lại âm u sẽ có hiện tượng gì?

Đáp: Thưa thế sự đang ở trong cảnh âm u chưa giải quyết được việc gì thỏa đáng, thì cũng sẽ biến chuyển theo thiên cơ, các nơi đều trong tinh thần chuẩn bị và gánh vác những chuyện gì sẽ xảy ra từ Âu tới Á.

Kệ :

Hành trình tiến hóa mong an hòa
Cấu trúc quy nguyên tánh thật thà
Nền tảng không yên thêm động điển
Bình tâm xem xét tự mình qua.

Paris, 01/01/1998 5 :55 AM

Hỏi: Làm sao tạo được sự an bình của nhơn sinh?

Đáp: Thưa muốn có sự an bình cho tâm thân thì chỉ có sự tu thiền thì mới giải quyết mọi sự loạn động hiện hữu, bằng lòng hướng về thanh tịnh mà tu tiến.

Kệ :

Đầu năm cầu nguyện vẫn còn phiền
Chúc phúc cho nhau muốn được yên
Cổ đạt không thành tâm loạn động
Chiều sâu tâm đạo thật là yên.

Paris, 02/01/98 2 :00 AM

Hỏi: Cả thế giới đã và đang lo âu từ thời tiết cho đến kinh tế bất ổn tại sao ?

Đáp: Luật nhân quả trong sự có có không không là thường tình trên mặt đất, xứ nào giữ được trật tự liên hệ cùng Trời Đất, bằng lòng hướng về tâm linh mà phát triển thì sẽ được cứu, tự mình giảm bớt được ác ý, thì mạng sống sẽ được kéo dài để xây dựng tinh thần phục vụ, như Thượng Đế đã và đang hành.

Kệ :

Quy nguyên giềng mối thật là thanh
Dứt khoát tâm tu tự thực hành

Đời tạm không cần lo tiến bước
Hành thông tự đạt tự bình an.

THƯ TỪ LAI VĂNG

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

V T, ngày 24-12-96

Tôi tên N V T 73 tuổi. Kính chúc phúc lành dâng lên Thầy và bữa yến tiệc vạn thọ miên trường. Tôi có nhận thơ Thầy ngày 5-9-95. Thầy đức độ từ bi thương xót chúng sanh mắc tội khổ biển trầm luân. Thấy mạng Đế lâm phạm, cứu độ vạn dân cao chứng diệu quả vô lượng độ nhơn, đức độ tình thương vô lượng thậm thâm rộng mở, nếu không sớm gặp Thầy kiếm tìm dễ chi, được Thầy chỉ dẫn chúng sanh tu học Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp để tiến hóa con đường giải thoát, chúng tôi tuy xa Thầy nhưng tình thương của Thầy lúc nào cũng nghe tiếng nói Thầy trong băng và sách bài vở để học tập hành cho đúng lời Thầy chỉ giáo, chúng tôi quyết tâm tiến tu cho đến ngày viên mãn.

Kính thưa Thầy, tôi hành pháp theo giờ mỗi đêm Thầy có hướng dẫn trong sách soi hồn, pháp luân thường chuyển và thiên định, tôi nghe trong người chạy rần rần từ chân lên đường xương sống lên, đầu thấy xuất hào quang chiếu ánh sáng trước mặt mấy lần mà tíc tắc. Tôi rất mừng vui, nhưng còn nghi chưa rõ sự gì hệ trọng, Kính xin Thầy giải đáp cho.

Kính thưa Thầy, tôi gia đình vì hoàn cảnh khó khăn phải về hột quet gaz dựa lề ngoài lộ sau thường bị đau cảm, kỳ này cũng đau cảm và chóng mặt, đi bác sĩ và vào bệnh viện nằm hết 7 ngày. Bác sĩ tâm không ra bệnh giờ đi chưa vững cũng mấy tháng nay rồi. Kính Thầy có định về Việt Nam không? Kính chúc Thầy phước thọ trùng tăng.

*Tôi kính bút dâng lên Thầy ban ân.
NVT*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Manila ngày 9/1/97

Anh T.,

Tôi vui nhận thơ anh, cho biết năm nay đã 73 tuổi rồi. Có sự hiện diện tại mặt đất này 73 năm, học hỏi không ít những sự kích động và phản động của tình đời bước vào khổ cảnh mới có duyên lành ngộ Phật Pháp để thực hành. Khi chúng ta tu PLVVKHHBPP thì chúng ta chỉ hướng về phần hồn mà thôi. Hồn làm chủ thể xác, dứt khoát như vậy, không phải thể xác làm chủ hồn. Nên đêm đêm chúng ta tu thiền, Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, tức là khứ trực lưu thanh, hòa với thiên giới trong thực hành thì phần hồn dứt khoát đi lên, đúng đường vô sinh bất diệt. Khi anh cảm thức được sự vô sinh thì chắc chắn chúng ta rời khỏi thể xác không có đau khổ. Cái xác là tạm trong kích động và phản động để giáo dục chúng ta trở về mà tu, dứt khoát như vậy, dù bệnh, có chết cũng chuyện thường mà thôi. Chúng ta quán thông được điều này và cương quyết lo tu. Soi Hồn ít nhất một ngày ba lần, một lần nếu có thể làm 15 phút, còn không thì năm phút cũng được. Pháp Luân Thường Chuyển hít vô đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu thì con người nó sẽ khỏe mạnh. Lớn tuổi dễ hấp thụ bệnh cảm, vì tất cả vi trùng thể giới năm nay như là vi trùng Liên Xô rất mạnh; bệnh cảm khó thoát, phải chích ngừa mỗi năm, khoảng tháng 10 mỗi năm. Mỗi năm đều có một loại vi trùng khác nhau; khoa học đã tìm ra và

chứng minh cho mọi người, đốc thúc cho mọi người phải chích ngừa để tự cứu.

Chúng ta tu về Vô Vi là hướng tâm về thanh tịnh, về Trời Phật, về Đại Bi mà hành sự. Chuyện lớn làm thành nhỏ, chuyện nhỏ làm thành không thì tâm mới an. Khi anh đốc lòng tu thiền, cảm thấy ánh sáng chiếu rọi, do đâu ? Ánh sáng do sự quy hội của ngũ tạng, kim mộc, thủy, hỏa thổ đều có màu sắc riêng biệt hội tụ thành Mô Ni Châu xuất phát ra ánh sáng hòa hợp với đại tự nhiên mà hành sự. Người tu Vô Vi mới có duyên lành này, nhưng mà khi có, chúng ta phải đốc lòng dứt khoát lo tu, thấy khả năng sẵn có của chính mình có thể xây dựng được một đường tiến sáng tới vô cùng. Ánh sáng vô cùng là biểu yêu của Thượng Đế, không có bị bão bùng nguy hiểm nợ nần, không có gì hết, chứng minh là chúng ta giải thoát, không bị đọa địa ngục. Cố gắng hành đi, thực hành đứng đắn! Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định như vậy càng nhiều càng tốt. Khi rảnh thì chúng ta dùng ý niệm Phật mà hiểu được nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật, cũng được thanh nhẹ. Nếu không hành được thì lớn tuổi, nằm một chỗ, dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật.

NAM, cuối cùng của nó là thanh nhẹ, bật ra ánh sáng ngay trung tim chân mày

MÔ, chỉ rõ vật vô hình, trụ nơi trung tim bộ đầu chúng ta tỏa sáng

A, luồng điện ngay thẳng trung tim của hai trái cật, cũng phát sáng.

DI, trụ hóa ba báu linh tinh khí thần nơi trung tim trước ngực.

ĐÀ, là màu sắc; sắc vàng bao trùm khắp cả; khi mà nhập định rồi thì cơ tạng phát sáng.

PHẬT hay thanh tịnh ở nơi mình. Mình biết lấy chính mình, biết sự sai lầm của chính mình mà sửa.

Tu thì đừng mãi sửa tiền chớ không có nuôi tự ái nữa. Sửa chỉ có tiền, không bao giờ bị lùi. Ý chí cứ như vậy cho đến giải thoát. Nhớ dặn gia đình: "Phải vui, khi đưa tôi đi bình an, chớ không có chuyện gì phải lo, không có chuyện gì là phải khóc." Sống được bấy nhiêu tuổi là đủ rồi, đi tới thọ như vậy mà biết được điển quang thì bước về điển giới mà hành sự. Tiến tới là không lùi nữa, dứt khoát tu như vậy mới tự cứu, chớ khi già rồi ai mà lo ? Mình phải biết tự lo. Tôi năm nay cũng 74 tuổi, nếu đêm đêm tôi không hành thì không có lời giảng sáng suốt như vậy. Tôi hành mới đạt được

thì tôi mới nói cho anh nghe. Cơ hội cuối cùng của chính mình - nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ, mà ngày nay anh có được xác thân và biết được pháp để hành - khứ trước lưu thanh thì chỉ có thiếu thực hành mà thôi. Dùng ý chí cương quyết đừng mãnh như vậy, để tự cứu mình, chớ chẳng có ai cứu mình. Phật không có cứu mình; Phật là giải thoát, giải nghiệp chướng của Ngài; Ngài mới trở về nơi đó, thì chúng ta bắt chước con đường đó đi, không nên nắn cái hình thờ rồi ý lại làm yếu thần kinh, rồi đốt nhang đốt khói làm ô nhiễm cơ tạng, mang bệnh không ai cứu. Cho nên chúng ta tu, dứt khoát lấy nguyên khí của Trời Đất mà sống. Pháp Luân Thường Chuyển là quan trọng; Chiêu Minh cũng vậy, hít thở đều hòa, cơ tạng lần lần khôi phục, bởi vì lớn tuổi mới tu thành ra mất linh khí rất nhiều. Có vợ có con là mất linh khí. Bây giờ phải cố gắng tu, khôi phục lại được một phần nào hay phần nấy, dù có chết đi nữa cũng ở nơi tầng số khác hơn những người không tu. Đừng mãi chấp nhận như vậy, có luật của Trời Đất, có luật nhân quả rõ ràng, chúng ta không có giết hại ai thì tâm thức chúng ta sẽ bình an trước khi ra đi. Chúc anh tâm thân thanh nhẹ.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Portland, Feb. 01-98

Kính thưa Thầy Tám,

Trước hết chúng con xin Trời Phật, Bề Trên ban cho Đức Thầy được nhiều sức khoẻ trường thọ để điều dắt chúng sanh khắp năm châu về nơi bến giác.

Và sau đây là vợ chồng con Trần văn Thoa và Trần thị Loan ở Portland, Oregon. Vào ngày 20 tháng 8 năm 95, đang lúc bơ vơ lạc lõng đi tìm đạo là vì có người con trai 28 tuổi, hiền lành khoẻ mạnh, ngủ một đêm, sáng mai mất, không bao giờ trở lại. Chúng con buồn phiền vì nhớ con, con nguyện cầu Trời Phật ban cho con được qua con khảo đảo buồn phiền. May mắn thay, được bạn đạo, chị Khai ở Washington, Thiền viện Nhẫn Hoà, có tâm đạo chị hết lòng chỉ cho con học pháp của Thầy kể từ ngày 01 tháng 03 năm 1996. Con cố gắng thờ Pháp Luân Chiêu Minh và Soi Hồn. Sáu tháng sau, con lên Thiền viện Nhẫn Hoà,

được bạn đạo, anh Trần đình Long, dạy cho con
thờ Pháp Luân Thường Chuyển. Con xin ghi nhớ
hai bạn đạo và công ơn của Đức Thầy.

Nay con có vài hàng chữ để nói lên sự ghi ơn
và tạ ơn Thầy:

Tạ Ôn Thầy

Nay con đành lễ tạ ơn Thầy
Vô Vi Pháp giúp con nhiệm mầu
Qua cơn khảo đảo mắt con hiền
Hương về Trời Phật con cầu nguyện
Khai tâm độ đạo diu con học
Pháp lý Vô Vi con gìn giữ
Nhấn Hoà Thiền Viện con tìm đến
Long Đình tận độ cho con thờ
Pháp Luân Thường Chuyển con ghi nhớ
Ngày đêm chăm chỉ con hành thiền
Bạn đạo Vô Vi thương yêu quý
Đón người tâm đạo trong tâm thức
Nay con học pháp đã nhiệm mầu
Ôn Trời Phật bề trên soi sáng
Hết buồn phiền, thức giác Thầy ban
Đời là tạm, hồn về nguồn cội
Cố gắng tu tâm thân khoẻ mạnh
Con về đành lễ đấng Cha Trời
Chẳng còn động loạn chẳng còn mê
Sinh tử ra đi cũng là về
Về nơi Thiên quốc chính là quê
Quê xưa chốn cũ là vĩnh cửu
Ôn tổ tiên con về với đấng Cha
Thầy ban chánh pháp con tu tiến
Nay con đành lễ tạ ơn Thầy

Kính bái,
Trần văn Thoa

Kính thưa Thầy,

Và sau đây là con kính xin Thầy chỉ cho con
một điều con đang gặp phải là vợ con là Trần thị
Loan, sinh năm 1935, 63 tuổi cùng học pháp thiền
đến nay cũng được gần hai năm rồi. Vào khoảng 6
tháng nay, bộ đầu rút suốt ngày đêm, từ trung tim
chân mày cho đến đỉnh đầu, Hà đào Thành, cứ
như có cái gì đè nặng lên đầu, thắt chặt lại, rất là
khó chịu. Đi bác sĩ khám, không biết bệnh gì, cho
thuốc uống mà không hết. Xong con cho đi châm
cứu hai lần, uống 5 thang thuốc bắc không hết.
Nay con chịu bó tay, không biết làm cách nào, cứ
mỗi đêm trước khi đi ngủ là phải lấy nước đá đắp
lên đầu thì mới ngủ được.

Nay con kính xin Thầy có cách nào chỉ cho
con. Con xin thành thực tạ tạ Thầy. Chúng con
xin Trời Phật bề trên ban cho Thầy được dồi dào
sức khoẻ để diu dắt chúng sanh trên đường hành
đạo pháp.

Nam Mô A Di Đà Phật

Nay kính bái,

Chúng con: Trần văn Th. & Trần thị L.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

10 tháng 2 năm 1998

Th. con,

Thầy vui nhận được thư con 1/2/98, đã biết
con đã tự vượt qua tình phụ tử thương yêu, đã tách
rời nơi cỗi tạm, ý thức tu thiền là tự cứu và tái tạo
duyên lành ở kỳ sau.

Con biết được Thiên Quốc là gốc gác của phần
hồn, dốc lòng tự tu tự tiến thì mới thấy rõ tình trời
phục vụ tâm linh, không khác gì người cha yêu
quý con mình và tâm thương diu tiến. Con may
mắn được ngộ một pháp thực tiễn tâm linh cứu
mình cứu họ. Cũng như bạn đạo của thiền đường
Nhấn Hoà xây dựng cho chung. Quý trọng lẫn
nhau, quý hơn người thân trong gia đình, chứng
minh cần khôn vũ trụ là một, mọi người dốc lòng
tu hành tự tiến, khai mở trí tâm quý yêu Trời Phật,
tự về Bến Giác.

Cuộc đời tạm bợ đó con
Quy y Phật Pháp chẳng còn si mê
Tự mình hướng trở lộn về
Chiều sâu tâm đạo mãi mê thực hành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Lui về thực chất đạt thanh đạt hoà
Tâm thành thực hiện xuất ra
Cần khôn vũ trụ chan hòa tình thương
Mọi người thức giác dựa nương
Trí tâm thanh nhẹ yêu thương hoà hoà
Tiến về Tiên Giới thanh đài
Tu tâm sửa tánh tiến hoà không ngưng
Cùng chung xây dựng tung bừng
Nơi nào cũng vậy cũng ung luật trời
Tự mình thức giác giúp đời
Cùng tu cùng tiến cùng lời chơn ngôn
Mong con ý thức phần hồn
Vui tu thanh tịnh ác ôn tiêu trừ
Tình thương uớt nở nụ cười
Chung vui sum họp rưới tưới tình đời

Siêu nhiên cấu trúc có Trời
Tâm ta cũng vậy hưởng lời chơn ngôn
Chúc con vui vẻ ôn tồn
Tu tâm dưỡng tánh giữ hồn lo tu.

Quý thương
Lương Sĩ Hằng

TRIẾT LÝ TÂM LINH TIỀN HÓA TU HỌC

THẦY THUYẾT GIẢNG "ĐỜI ĐẠO SONG TU" TẠI THIÊN CA PARIS 1996

Thu Sương chép

Duyên lành đã đưa đến tôi có sự hiện diện trực diện với quý vị nơi đây. Trước hết tôi xin cảm ơn Hội Ái Hữu Vô Vi Pháp đã thành tâm kính mời tôi đến đây qua cuộc kinh nghiệm của cuộc đời đạo song tu.

Tôi là con người cũng mang xác làm người cũng như quý vị. Bao nhiêu sự kích động và phản động của tình đời tôi cũng đã nếm qua. Tại sao tôi phải tìm một lối thiền ngày nay tôi lại có dịp cống hiến cho quý vị. Tôi tìm một lối thiền để thoát những sự đau khổ của trần gian mà mọi người đang có, từ kẻ lớn nhất nhỏ nhất cũng đều ở trong sự kích động và phản động của tình đời đen bạc đủ thứ. Chúng ta thiếu cái gì mà phải nhận những cái cảnh đau khổ, động chạm tự ái, phiền muộn sai quấy? Vì chúng ta thiếu thanh tịnh. Chúng ta làm người hiện tại chưa hiểu nguồn gốc ta từ đâu đến đây? Thật là chúng ta từ thanh nhẹ, tam thập tam thiên giáng lâm xuống thế gian. Cho nên trí óc của mọi người không có ai chịu thua ai hết. Nhưng mà tìm chưa ra lối thoát cho chính mình. Chính tôi ở trong đó. Sau một thời gian kích động và phản động của tình đời đã làm tôi cực khổ hết sức. Tôi có trí óc, tôi hiểu được chữ nghĩa, tôi có sáng suốt, biết ăn uống, biết ăn mặc, nhưng mà không có cứu tôi được. Thì tôi cũng quen những vị bác sĩ học đủ thứ nhưng không thể cứu lấy ngài được. Tôi làm bạn với những người đó, tôi đọc những cuốn sách đó và tôi thấy người cũng vẫn vẫn vương trong cái nghiệp duyên từ nhiều kiếp, mà nếu chính tôi tháo gỡ được tôi mới thấy rõ như vậy.

Tôi cố công, tìm nơi chỗ ông lên bà xuống, bắt cứ chỗ nào tôi cũng đi, để tìm tại sao tôi có sự hiện diện trên mặt đất. Cuối cùng tôi tìm ra chúng ta có xác, có tâm linh, có phần hồn. Phần hồn là nơi thoát. Sự sáng suốt của chúng ta là phần hồn. Chúng ta vốn vẹn nhập xác chỉ còn một chút sáng

suốt để hơn thua và giỏi lắm cũng tình tiền duyên nghiệp và tạo khổ cho nhau mà thôi.

Cho nên tôi mới đi tìm người này người nọ rồi lần lần mới gặp được cụ Đỗ Thuần Hậu--người lớn tuổi nhưng mà lúc nào cũng là vui, thấy sự khổ của mọi người mà giải thích cho mọi người biết. Tôi thấy quý hoá, một người lớn tuổi không có bao giờ gặt tôi. Tôi mới cố gắng chạy theo để tìm. Rồi từ lúc đó Ngài giúp tôi. Và tôi không có dám cãi lời. Nghe để học. Vì cái kinh nghiệm của một người là quý giá nhất. Dù cho không hiểu được phần hồn, nhưng mà tôi cũng học được kinh nghiệm. Do đó, tôi học và tôi xin Ngài chỉ cho tôi đến ngày nay.

Tôi chỉ một lòng một dạ tự khai thác lấy mình. Một phương pháp khứ trước lưu thanh, làm cho khối óc ổn định, tự khai thác lấy mình. Quý vị thấy thiên địa nhơn, quý vị là người ta tức là đại diện Ông Trời, đại diện Thượng Đế, mà không thể thiên hành đạo, không khai thác lấy chính mình, làm sao hiểu được nguồn gốc của nguyên lý vô sanh bất tử của phần hồn?

Thành ra mọi người chỉ đau khổ trong tiền bạc, trong địa vị, trong học vấn mà không tìm ra lối thoát. Học hết sách, hết lớp, cũng không tìm ra lối thoát. Tôi chỉ tìm một chiều hướng để tôi thanh tịnh. Nhờ cái pháp thiền này tôi thiền, càng ngày càng thanh tịnh. Trước kia tôi cũng động loạn lắm, thiền chỉ có 5 phút thôi. Nhưng mà lần lần tôi cố gắng, tôi thấy con đường này không có lường gạt tôi, tôi mới làm. Tôi thực hành đêm đêm như vậy, lần lần tôi càng ngày càng thiền lâu từ 5 phút đi tới 3 tiếng đồng hồ, có khi ngồi một đêm tới sáng mà tôi thấy thoải mái, thay vì tôi nằm và tôi lo âu ngủ không được. Cái bệnh mất ngủ đối với Pháp Lý Vô Vi mà cố công hành thì chắc chắn nó phải tiêu diệt cái bệnh mất ngủ và nó khôi phục trở lại tự nhiên và hồn nhiên. Khi trở lại với tự nhiên và hồn

nhìen chúng ta mới thấy rõ phần hồn chúng ta là vô sanh bất tử. Tại chúng ta dẫn thân trong cảnh đời kích động và phản động, tạo loạn cho chính mình.

Có một cái tiểu thiên địa nước lửa gió đất hợp thành mà không trật tự. Không trật tự là loạn chứ gì nữa. Hiện tại chúng ta ở trong căn phòng này không trật tự tức khắc nó phải loạn. Chính bản thân của chúng ta, nội tâm không trật tự, chơn thức không có trật tự, không hiểu nguyên lý của cuộc sống thì chúng ta sẽ bị động loạn tức khắc. Rồi trong gia cang, người này đổ thừa cho người kia, người kia đổ thừa cho người nọ. Tới xã hội cũng tranh chấp lẫn nhau, thù oán một cách vô lý và giết chóc một cách vô lý, không lợi lộc cho chính mình, tạo nghiệp cho tâm thân bất ổn

Cho nên tôi thấy cái phương pháp công phu này nó đem lại sự thanh tịnh cho chính mình. Khi chúng ta thanh tịnh chúng ta mới thấy rõ. Thử ngay trong gia đình vợ chồng cãi lộn mà qua một đêm thanh tịnh rồi mới thấy lỗi của hai bên. Thì chúng nuôi dưỡng phần thanh tịnh đó thì phần sáng suốt sẽ gia tăng. Sáng suốt và thanh tịnh gia tăng thì đi đâu chúng ta sống cũng trong trật tự, dù cho lên núi xuống biển cũng là sống trong trật tự. Nhìn Trời Đất mà sống. Quý vị nhìn lên trên trời thấy là rất có trật tự mới ban thanh khí cho chúng ta. Thanh khí diễn hóa sanh vạn vật. Quý vị đang nhờ hơi thở mà sống. Chúng ta đang nhờ hơi thở của Trời Đất mà sống. Chúng ta đang ăn những gì của Trời Đất đã ban, mà chúng ta phụ. Tưởng là tôi có đô-la, có đồng franc là tôi mua được đồ ăn, tôi không cần Ông Trời. Cái đó là lộn. Tất cả cũng Chúa ban, Trời ban chứ không có ai ban hết. Bởi

nhìn xác chúng ta thấy rõ, quý vị ăn một cọng rau qua ngày tháng nhật nguyệt ban chiếu nó mới mọc lên rồi đổi ra lấy đồng tiền. Ăn vô trong bụng mình thấy thế nào? Nó biến thành thủy, thủy biến thành khí, khí biến thành sắc. Nguyên lai nó từ sắc giới giáng lâm xuống thế gian tận độ quần sanh. Mà quần sanh chưa thức chưa hiểu lấy chính nó thì nó thấy vũ trụ xa hơn nó. Nó đang ngự đang trong một tiểu vũ trụ là tiểu thiên địa là thể xác này. Quý vị có khối óc, không có người nào ở thể gian dám chế khối óc quý vị được. Quý vị chỉ có một không hai. Ngoài Thượng Đế không ai có thể đá động quý vị được. Chỉ là biết quý vị đi xuống, tham gia cái trục giới trần tục mới tự hại mà thôi. Bây giờ chúng ta hiểu được đường về và hồn chúng ta là vô sanh. Dù cho xuống địa ngục đi nữa cũng học hỏi để tiến hóa mà thôi. Cho nên có dùng chỉ hiểu mình và hiểu rõ nguyên lý của Trời Đất là chúng ta tất cả đang mang một điển giới ở trần gian. Chúng ta là ánh sáng trên mặt đất. Quý vị toàn là tự động căn bản của thanh quang hình thù thành một cái xác của người ở thể gian, rất tinh vi, khối thần kinh sống động. Tuy chúng ta làm không được nhưng mà chúng ta có thể nghĩ chiều sâu của vị Phật, chiều sâu của Thượng Đế nếu chúng ta thanh tịnh. Khi mà chúng ta hiểu tới chiều sâu của Chúa, chiều sâu của Thượng Đế của Phật là chúng ta không làm gì hơn vì chúng ta là người yếu nhất ở thể gian này. Cho nên giờ phút lâm chung không có ai có thể nói được cái gì hết. Chỉ riu riu ra đi mà thôi.

(còn tiếp 1 kỳ)

Lương Sĩ Hằng

LÀNG VÔ VI : Khu Đất Dành Riêng Cho Bạn Đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v...của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

Đáp Thơ Họa Lại Văn của
Đ/H Nguyễn Đình Trí ở Dallas :

Đáp Lời Ai

Thơ ai bằng trắc viết sai niêm
Đề lúc ngâm-ngã không được êm ;
Nay xướng họa thời xin đáp lại
Cho tình Thắng Trí mặn-nồng thêm.

Lẽ-độ không khoe " mặt thẳng nhìn " !
Người tu khiêm-tôn giữ niềm tin ;
Thứ-tha, nhẫn-nhục, đâu cần nói ?
Nay được nhờ xưa đã hỏi xin.

Gần Diên-Quang Thầy đầu dễ gần ;
Tu rồi mới biết Diên hòa-phân.
Thầy trong gang-tác mà xa-thẳm ;
Phàm-nhãn nhìn xem tường thấy gần.

Thầy vẫn từ-bi tự thừa xưa
Mà ai đành nở phản bây giờ ;
Viết thư vô-lễ, lòng hoang-vắng,
Phụ-bạc ơn Thầy, tánh khác xưa !

Vì thế mà tôi đã khóc cười
Thương ai từng nói sợ mò-côi...
Tôi bưng chạnh nghĩ năm nào đó
Được sống bên Thầy nhớ chẳng nguôi !

Tôi viết bài Thơ nhắn gửi ai
Đường tu chớ vội tưởng hơn ai ;
Duyên lành biết Pháp, vui hành Đạo ;
Thế-sự vô-thường kếp đóng vai !

Thầy giảng Pháp Thiền giữa chốn đông,
Khai-tâm mở-trí chuyển-minh lòng ;
Mấy ai hiểu được tình ban-rải,
Biết Đấng Từ-Bi vẫn ngóng-trông !

Chơn-Pháp hồng-dương khắp đó đây,
Năm dài tháng rộng cứ vui đây ;
Lời Thầy rao-giảng nay còn đó,
Nghe tường hồ-như mãi có Thầy.

Thầy vẫn Thầy chung, chẳng của ai ;
Hòa-tan Diên-Giới mới trong Thầy !
Thơ-văn trần-thế làm sao nói
Niềm nhớ Thanh-Quang mãi nhớ hoài ?!
Toulouse, 8-02-1998,

Trịnh Quang Thắng

*****

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved